

Christos a disu și a învățat, n'arū fi încăputū cărțile în tótă lumea. (Ioan, c. XX, v. 30; c. XXI, v. 25. Tesalon. c. II, v. 13.)

Î. Afară de Sânta Scriptură suntū în Biserica chreștină și scrieri reverate?

R. Da, suntū scrierile sântilorū părinți și învățatori cari aū apăratū credința, aū esplicatū Sânta Scriptură, alle căroro opere ne respunde despre credința fie-căruia seculū.

Î. Care suntū cei mai principali părinți?

R. Ei suntū fórte multți; dar cei ce s'aū distinsū mai multū suntū în Biserica Orientulū, sântii: Atanasie, Vasilie, Grigorie, Ioan-Christostomulū; și în Biserica Ocidentulū, sântii: Ambrosie, Augustinū, Ieronimū, Grigorie cellū Mare.

PARTEA II

CULTULU DIVINU

LECTIUNEA XXV

Despre natura și necesitatea rugăciunii

Î. Ce este rugăciunea?

R. Este înălțarea sufletulū nostru către Dumneđu ca să-lū adorămū, să-lū mulțumimū de grațiile selle, și să-lū ceremū necesariile nóstre.

Î. Este necesariū a ne ruga?

R. Da, pré-necesariū; însuși Iisus-Christos ne poruncesce să ne rugămū, și chiar necesitățile continuale ne inspiră acésta.